

GHEORGHE HIBOVSKI

T E A T R U
DE
JOACĂ

DARURI CU TAM-TAM

PERSONAJELE :

DOLA

BABI

Tabloul 1

Bătătura dintre două colibe.

BABI :
Pe unde umbli, Dola ?

DOLA :
De ce mă-ntrebi ? S-a întâmplat vreo nenorocire ?

BABI :
M-ai lăsat cu toate treburile pe cap !...

DOLA :
Îmi pare rău !

BABI :
Coliba a fost plină de oameni !

DOLA :
Îmi pare bine !

BABI :
Ia o ulcică de mâncare !

DOLA :
Nu mi-e foame !

BABI :
E cu sos și mirodenii !

DOLA :
Am o presimțire...

BABI :
Mănâncă ! E foarte gustoasă !

DOLA :
Tot drumul mi s-a zbătut ochiul stâng.

BABI :
Mai lasă-le încolo de semne ! Înfulcă, ce mai aștepți ?

DOLA :
E de rău !

BABI :
Toate relele s-au ascuns în pădure, Dola, de când mi s-a născut fetița ! Prietena ta, Babi, e fericită !

DOLA :
Dola se bucură !

BABI :
Dola plânge, nu se bucură ! Hai, dansează și tu ! Altădată, râdeam împreună și plângeam împreună... Eu nu mai pot de bucurie ! Dansez și râd ! Tu dansezi și plângi !

DOLA :
Dola se bucură pentru Babi !

BABI :
Dola nu se bucură. Nu mai ești prietena mea !

DOLA :
Ba da ! Cum poți să spui una ca asta ?

BABI :
De ce ne-am măritat cu doi frați ?

DOLA :
Ca să nu ne despartă bărbații.

BABI :
Și ? Am născut o fetiță...

DOLA :
Frumoasă ca o floare de mango, cu trup de abanos...

BABI :
Și tot satul a fost alături de mine... Oamenii au cântat, au dansat, au băut vin vechi, de palmier... Și Dola ? Dola a lipsit !

DOLA :
Dola a lipsit pentru Babi. Dola a fost la târg.

BABI :
Dola a fost la târg ? Și ce-ai cumpărat ? Oglindă ?

DOLA :

Am găsit-o pe cărare.

BABI :

Arunc-o ! Te învață să minți.

DOLA :

N-o sparge ! Aduce ghinion !

BABI :

Știi care-i adevărul ? Dola o invidiază pe Babi pentru
sămânța care a rodit în pântecul ei !...

DOLA :

Ce-ai făcut ? Ai grijă ! Te poți tăia în cioburi...

BABI :

Pentru fetița care s-a născut... Țasta-i adevărul !

DOLA :

Nu-i adevărat ! Dola se bucură pentru Babi !

BABI :

De când ai semănat nuca aceea de kola n-ai mai fost
alături de Babi !

DOLA :

Am păzit-o zi și noapte ! Încolțise și crescuse frumos,
nu-i așa !

BABI :

Toți au venit cu daruri !

DOLA :

Dola a fost la târg...

BABI :

Du-te și te uită !

DOLA :

De două ori s-a luptat cu apa râului...

BABI :

Bulgări de sare și piei !...

DOLA :

A străbătut codrul, savana, deșertul...

BABI :

Apărători de muște și bulgări de aur !...

DOLA :

Și iar, deșertul, savana și codrul...

BABI :

Darul de la Dola lipsește !

DOLA :

Ca să aducă fetiței care s-a născut o podoabă pentru gât...

BABI :

Dola a lipsit de la Marea Bucurie !

DOLA :

Un inel turnat dintr-o singură bucată...

BABI :

Dola nu mai este prietena lui Babi !

DOLA :

Dola se bucură pentru Babi ! Dola plânge pentru puiul de kola !

BABI :

Ce pui de kola ? Care pui de kola ? Dă-mi inelul ! Unde l-ai pus ? Ce-ai făcut cu inelul ?

DOLA :

A fost călcat în picioare !

BABI :

Călcat în picioare ? Inelul ? Darul fetiței mele ? Dă-mi-l așa cum e ! O să-l îndrept și o să-l lustruiesc ! Dă-mi-l !

DOLA :

Inelul împodobește gâtul fetiței.

BABI :

Vreau să-mi văd fetița cu inelul la gât !

DOLA :

Puiul de kola a fost călcat în picioare !

BABI :

Da, e un dar frumos ! Babi se bucură ! Babi e din nou fericită ! Dola e prietena lui Babi!

DOLA :

Dola vrea să rodească puiul de kola !

BABI :

De-ar curge laptele pentru fetiță !... Să bată tam-tamul pentru Marea Bucurie !

DOLA :

Puiul meu de kola !...

BABI :

Puiul de kola ?... Oamenii au adus daruri, au cântat, au dansat și nu s-au mai uitat pe unde calcă. Gata ! Nu mai plânge !

DOLA :

Dola nu-și poate stăpâni durerea !

BABI :

Nici dacă-ți salvez puiul de kola ?

DOLA :

Să-l salvezi ? Se mai poate ?

BABI :

Când m-au luat durerile, mi-a scăpat ulciorul cu apă din mână și s-a spart. Ia și tu gâtul ulciorului și sprijină copăcelul ! O să crească drept.

DOLA :

Dola e mulțumită și se bucură de două ori mai mult : o dată pentru fetiță și încă o dată pentru puiul de kola !

Tabloul 2

O noapte, o lună, un an...Cine știe ?

DOLA :

Tam-tam,
Soarele-i sus,
Tam-tam,
Soarele-i jos !

BABI :

Nu mai sta în prag, Dola, că oprești nălucile și nu mai ies
din colibă. Dormi, odorul meu, dormi în liniște !

Luna leagănă barca,
Barca mă leagănă,
Eu te legăn pe tine !

Vezi ? Când dormi, nu mai plângi.. Când dormi, vin
fluturii și dansează în jurul capului... au și ei tam-tamul
lor... Dormi în liniște, odorul meu, dormi !

DOLA :

Mlădița de kola are muguri !

Soarele aprinde văzduhul,
Răbufnește ploaia
Și râul înalță spre cer
Vârtej de libelule.

Mlădița de kola are muguri !

BABI :

Lasă-mă, Dola ! Nu-mi pot lua ochii de la fetița mea ! Mă
uit la ea și râd... De toate o voi învăța !

Sunt drumuri de piatră
Și drumuri de nisip.
Sunt cărări și cărări :
Prin văzduhuri fierbinți
Și prin ierburi înalte...
Sunt colibe trainice
Și pe valuri albe,
Sunt iubiri fără moarte
Și-n vânturi turbate.

DOLA :

Puiul meu de kola are frunzulițe !

BABI :

Te voi numi
“Fata-care-își-iubește-numai-mama” !

Te voi duce
la vatra cu jăratec.
Te voi duce,
Pe ascuns,
Acolo unde
Doarme spiritul
Și vei mânca
Fructe răskoapte,
Și te vei unge
Cu ulei înmiresmat,
Și vei primi,
Din partea celor morți
Și a celor vii,
Bindecuvântarea !
Dar nu uita :
Trecerea omului
Prin viața lui
E ca dansul-fulger
În care se aruncă
Vânătorul de crocodili.

DOLA :

Babi, copăcelul meu de kola are fructe !

BABI :

Voi înmuia
Trei degete în sânge
Și-ți voi atinge fruntea,
Sânul stâng
Și pântecul.
Îți vei înmuia și tu
Trei degete în sânge,
Ți le vei întinde
Spre cele patru vânturi,
Le vei ridica spre Lună
Și le vei îngropa în nisip.
Eu îți voi spune :
„Intră în lume, intră !
Freamătă, freamătă,
Trup de abanos,

Ca frunza crudă
Sub soarele tăios.
Păr negru și ars,
Piele neagră și arsă
Și mișcări de dans
Ca vârtejul de flăcări.”

DOLA :

S-au copt fructele mele de kola !

BABI :

Când frunzișul
Stârnește zvonuri,
Și foșnete, și țipete,
Oamenii se ascund.
Vin semnele rele
Și intră în colibă !
Se prind liliecii
În pereții de bambus
Ca într-o leasă.

Să ne culcăm, Dola !

DOLA :

Noapte bună, Babi !

BABI :

Noapte bună !

DOLA :

Dola mai stă. O ține trează bucuria !
Tam-tam, se face seară,
Tam-tam, se face ziuă.

Tabloul 3

După ani de zile.

BABI :
Torțele ! Dola, aprinde torțele !

DOLA :
Dola aprinde torțele.

BABI :
Torțele alungă noaptea.

DOLA :
Așa-i ! Torțele alungă teama.

BABI :
Tobe !

DOLA :
Să bată tobe !

BABI :
Să bubuie tare !

DOLA :
Mai tare !

BABI :
Să vină dansatorii cu tălpile goale !

DOLA :
Să ridice nori de praf !...

BABI :
Să le arunc, în glumă, blesteme ca să-i întărească și mai tare la dans !

DOLA :
Și, pe urmă, să curgă vinul vechi, de palmier !

BABI :

Fetița mea, azi împlinești vârsta când trebuie să intri în lume. Ai grijă cum te porți, comoara mea !

DOLA :

Nu te legăna alături de un flăcău băut !

BABI :

Dacă-ți place un dansator, nu sta pe gânduri, dă-i un ghiont !

DOLA :

Te va-nghionti și el ! O să se rupă rochia de mărgelă...
Zurgălăii și panglicele de la șolduri și de la glezne vor sări
cât colo !

BABI :

Să bată tobele ! Dola ! Unde ești, Dola !

DOLA :

Dola aprinde torțele.

BABI :

Dola, copacul tău de kola o să încurce dansatorii.

DOLA :

N-au decăt să mănânce fructe de kola !

BABI :

Da, da, da !...or să se omoare după fructele tale amare de kola !

DOLA :

O să le treacă supărarea !

BABI :

Ce-ar fi să-mi dai înapoi gâtul ulciorului ?

DOLA :

Nu pot, Babi, decăt dacă-l sparg.

BABI :

Cum, adică, să-l spargi ? Nici vorbă ! Ce, așa ți l-am dat eu, spart ?

DOLA :

Pomul meu , după cum vezi, a crescut și nu mai pot scoate gâtul ulciorului de pe tulpină.

BABI :

Mie îmi trebuie gâtul ulciorului întreg. Treaba ta cum o s-o scoți la capăt !

DOLA :

Babi, nu pot să ți-l dau întreg decât dacă tai copacul.

BABI :

Fă cum știi și dă-mi lucrul meu așa cum ți l-am dat.

DOLA :

Nu-i păcat de așa mândrețe de pom ?

BABI :

Nu-mi pasă !

DOLA :

Gândește-te și tu ! Să-l tai pentru un gât de urcior spart ?

BABI :

Vreau lucrul meu înapoi, nevătămat !

DOLA :

Tam-tam,
Dansez și plâng !
Un cântec dureros
Îmi săgetează trupul.
Colți și gheare de fiară
Sfârtecă inima mea.
Singură și neputincioasă
Voi asculta
Corul nemilos
De broaște bulbucate.
Singură și neputincioasă
Mă voi uita la vulturii
Cu pene purpurii
Care veghează satul
Din țării.
Tam-tam,
Dansez și plâng,
Din capcana trufiei
Ce greu mă smulg !

Aștept un semn
Din grota de frunze,
Din locul oprit
Ochiului de femeie.
Masca și sabia goală
Împarte dreptatea
Între două suflete slabe !

BABI :
Oprește-te, Dola ! Spiritul va hotărî să se taie copacul !

DOLA :
Decât să cadă
Copacul de kola
Tăiat de mâna mea,
Mai bine cădeam eu
În capcana elefanților,
Mai bine eram prepeliță
Și pitonul mă înghițea !

BABI :
Oprește-te, Dola ! Gata, l-am tăiat eu !

DOLA :
Mă duc să mă ascund
Într-o scorbură
De baobab.

BABI :
Nu vezi că e mai bine fără copacul de kola ? Dansatorii
vor avea mai mult loc, iar fructele de kola vor fi darul tău
pentru fata mea.

DOLA :
Darul meu ?! Că bine zici, Babi ! Înapoiază-mi, te rog,
inelul pe care îl poartă la gât fiica ta !

BABI :
Nici vorbă ! N-am cum să ți-l dau !

DOLA :
Dar, bagă bine de seamă, să mi-l dai întreg !

BABI :
Vrei să tai capul copilei ?

DOLA :

Nu știu ! Dacă altfel nu se poate...

BABI :

Fata a crescut și inelul nu-i mai iese pe cap.

DOLA :

Pentru un gât de urcior spart m-ai pus să tai copacul de kola. Mi se pare drept să-mi recapăt inelul.

BABI :

Să-miucid copilul pentru atâta lucru ?

DOLA :

Masca și sabia goală să-mpartă dreptatea !

BABI :

Dola, prietena mea, dacă vrei
Îmi rod unghiile până-n carne,
Îmi rad capul și mi-l lustruiesc
Până ajunge ca lemnul de santal,
Dar nu-mi cere să-miucid fetița !

DOLA :

Nu-mi pasă ! Dă-mi inelul !

BABI .

Fetița mea,
Comoara mea,
Când te purtam în pântec,
Mă scăldam numai noaptea.

DOLA :

Oprește-te, Babi !

BABI :

Când răsărea luna
Mă scăldam și umblam
Numai cu fusta legată
De frica leopardului.
Mă ascundeam
Ca nu cumva
Să te nasc vărgată.
Fără dungi te-am născut,
Fetița mea !

DOLA :

Spiritul va hotărî să se taie gâtul fetei !

BABI :

Și fără noroc te-am născut !

DOLA :

Oprește-te, Babi !

BABI :

Am făcut ce trebuia făcut,
Fetița mea !
Ți-am încrustat urechile
Cu semnele neamului tău
Și ți-am tatuat pieptul și spatele
Cu botul peștelui-spadă.
Când s-a spart ulciorul
Și apa s-a vărsat,
Ți-am oprit firimituri în blide
Pentru ziua în care
Aveai să te naști.

DOLA :

Oprește-te, Babi !

BABI :

De-atâtea ori ți-am spus :
„Nu dormi cu picioarele spre ușă
Dacă vrei să te bucuri
De o viață lungă !”
Unde am greșit ?
Ce n-am făcut ?

DOLA :

Babi ! Nu-mi trebuie inelul ! Copila ta va trăi !

Să se întreacă dansatorii
Trup lângă trup,
Suflare în suflare,
În tam-tamul năvalnic.

Dola se bucură pentru Babi !